33e jaar. — Nr 82.

Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden.

Zaterdag, 11 Juli 1908.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in 's Tongeren bij V. 'OLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad:

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Abonnement:

Drie maal per week 6 fr. per jaar
Twee - - 5 -
Een - - 4 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooruitbetaalbaar.

Aankondigingen: 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

Élection Provinciale du 5 Juillet 1908.

Provinciale Kiezing van 5 Juli 1908.

Schitterende katholieke zegepraal.

RÉSULTAT OFFICIEL. — OFFICIEELE UITSLAG.

BUREAUX.	Bulletins trouvés dans l'urne	Bulletins blancs ou nuls	Votants	Liste catholique. Votes: de tête	Votes: de queue	TOTAL	Liste libérale. M. Voorhoeve
Tongres, Léwaige, Heur-le-Tiexhe	1115	18	1097	588	41	630	467
Tongres, Otrange, Overrepen	898	20	878	400	22	482	396
Tongres, Neerrepen, Millen	978	15	963	657	37	694	269
Tongres, 's Heeren-Eld., Herderen	959	23	936	551	48	602	314
Tongres, Mall, Koninksheim	857	5	852	503	21	524	322
Berg, Hex, Hermisoupe	380	9	371	287	16	303	68
Bommershov., Rixingen, Piranges	501	27	474	415	25	440	127
Freeren, Nederheim, Membruggen	632	32	600	479	27	506	94
Gemeels-Eld., Wilderen, Vechmel	501	19	482	300	18	318	164
Henis, Russom, Sint	630	23	607	424	38	462	145
	7521	221	7300	4905	293	4961	2369

Bijgevolg worden M. August VAN ORMELINGEN effectief provincialen raadslid en M. Georges MEYERS plaatsvervangend provincialen raadslid uitgeroepen.

Eer aan het kiezerskorps van het kanton Tongeren!

Eens te meer heeft het, hoogen dapper, het glorierijk katholiek vaandel gehouden en aan onze tegenstrevers eene ontzaglijke nederlaag doen ondergaan.

Eer aan het kiezerskorps van het kanton Tongeren!

Ondanks de samenspanning van alle liberale en socialiste krachten, ondanks de onmogelijkheid in dewelke eene erge ziekte M. VAN ORMELINGEN gesteld had, persoonlijk in aanraking met het kiezerskorps te komen, ondanks eenen schandigen veldtocht van lengens en laster, behalen onze uitmuntende candidaten eene der schitterendste overwinningen welke wij ooit aan te stippen gehad hebben!

Eer aan het kiezerskorps van het kanton Tongeren!

* * *

Met eene verpletterende meerderheid, hebben onze christene en verstandige bevolkingen het monster liberaal-socialist verbond, alsook de natelijke en ongodsdienstige politiek van het «cartel» veroordeeld. Op welsprekende wijze, hebben zij gebeund dat zij standvastig getrouw aan het Geloof en de godsdienstige overleveringen hunner voorvaderen, alsook aan de katholieke politiek willen getrouw blijven, politiek die de rechten van eenieder eerbiedigt en die aan België eene vierde eeuw voorspoed, zonder voorgaande in de geschiedenis van ons Land, verzekerd heeft. Met eene ontzaglijke meerderheid, heroveren onze vrienden de eenparigheid in den provincieraad, alsook den zetel die, oogenblikkelijk, in de handen onzer tegenstrevers overgegaan was.

Nogmaals, eer aan het kiezerskorps van het kanton Tongeren!

* * *

Indien de dag van den 5 Juli eene schitterende zegepraal voor onze partij uitmaakt, is zulks nogtans geene reden om op onze lauweren in te slapen.

Hunner krachten bewust, bezield met de gevoelens van de nauwste eendracht, hand in hand tot den strijd trekkend, ten einde hun ideaal te bereiken, zullen onze vrienden zich, van heden af, bereiden tot het behalen van aanstaande zegepralen. Overigens, deze kunnen hun niet ontgaan.

En nu staat het vrij aan de liberalen en aan de socialisten hunne groote, hunne indrukwekkende betooging in te richten, ten einde *de ontwaking der liberale partij in Limburg* te vieren!

Den 24 Mei, behalen de oppositiepartijen, liberalen en socialisten verenigd, met overgroote moeite, 10.000 stemmen in het gansche arrondissement Tongeren. Maeseyck, alwaar de katholieke stemmen in het geheel van 37.000 bereiken! En zondag laatstleden, bekomen die zelfde oppositiepartijen, vereenigd, 2366 stemmen, terwijl de katholieke lijst er 4961 behaalt, zijnde eene meerderheid van 2615 stemmen voor onze vrienden!

Bevlaat uwe gevels, ontsteek vreugdevuren, liberalen, om deze onvergelijkbare *ontwaking* uwer partij in Limburg te vieren!

En den dag uwer groote betooging, zal het publiek niet genoeg kunnen lachen en schertsen met de kluchtspelers, die zich als overwinnaars willen doen doorgaan, na dat het kiezerskorps, twee te laatste malen, hun de verpletterendste nederlaag heeft doen ondergaan, waarvan zij, tijdens de Kamer- en Provinciale-verkiezingen, in ons land getuige was!

Eenvoudige vraag: Toen, dagen na den 24 Mei, onze tegenstrevers buitrachtig hunne roodselachtige zegepraal vierden — 10.000 vereenigde liberale en socialiste stemmen tegen 37.000 katholieke stemmen, steegt er uit de rangen onzer vrienden, geen enkel kreet, geen enkel geluid op.

Doch, toen, zondag laatstleden, onze vrienden vreedzaam de overgroote zegepraal vierden welke zij kwamen te behalen — 4961 katholieke stemmen tegen 2346 vereenigde liberale en socialiste stemmen — vonden de liberalen, om hunne wel verstaanbare woede te verbergen, niets beter uit, dan eene kleine tegenbetooging — o hoe erbarmelijk! — op touw te zetten, te duiten en: «A las la culotte!» te fieren!

Van welken kant bevinden zich de verdraagzaamheid en de goede opvoeding!

De Slaapziekte.

Om deze verschrikkelijke kwaal te bestrijden heeft men tot nu toe, ja al gedaan wat men kon, — maar dat AL was bitter, bitter weinig! Men wist van die ziekte slechts dat ze bestond, en dat ze door geen middel kon verholpen worden! Een enkel wapen had men tegen haar, om alle verdere verspreiding te voorkomen: 't was de afzondering. Eene onverbiddelijke wet van voorzichtigheid gebood dat al wie de kenterekenen der ziekte droeg, zonder uitstel moest afgezonderd worden. Met dat inzicht werden de zieken op een hal nur gaans van alle menschelijk verkeer verwijderd: dagelijks droeg hun een ziekenbroeder eten, drank en tabak; en een Pater ging met hen isderen dag eenige oogenblikken praten. Ze spraken zoo dikwijls mogelijk hunne biecht; want een aangestraft kan op elken oogenblik door eene hersenvliesontsteking getroffen worden.

Meer kon er dan voor die arme lijders niet gedaan worden: hun lot stond ongeveer gelijk met dat van eenen ter dood veroordeelde, die den beul verwacht, door dewelken hij naar 't schavot moet gebracht worden.

Sedert eenige maanden leeft men hier thans gelukkiglijk met geraststellende berichten: eenigen tijd geleden kwam ons inderdaad het nieuws toe, dat eene geneeswijze voor de verschrikkelijke slaapziekte eindelijk ontdekt was; men had het aldiel met den barbarischen naam *Atoxyl* gedoopt. Ja, verzekerde men, — het geneesmiddel zal wonderen verrichten! En, sinds men het terecht van menschievende missionarissen kon verwachten, werden ganssche kisten *atoxyl* besteld, en over de behandeling allerlei inlichtingen ingewonnen.

Pater Vander Rijst vervult hier de plichten van hoofdgeneesheer, — en dat met eene bewonderenswaardige verkleefdheid! Hij is begonnen met in den hals der vermoede aangetasten de aanwezigheid vast te stellen van kleine kliervormige gezwellen. De slaapzieken bij wien de gezwellen groot genoeg waren om uitgelapt te kunnen worden, werden in den hais gestoken: en door middel van een klein uitgeboet hadde men door de verzoorzaakte wonde een zeker uit te vloeiden vocht uit de ziektekiemen. Dat vocht werd met eene schuikundige stof verwerkt, en onder dien vorm door middel van den microscoop aanschouwig onderzocht. Pater Vander Rijst en Broeder Vanden Bosch zijn de aangeduide onderzoekers, — en men moet eenparijk met hunnen iever en hunne verkleefdheid beziedd zijn, om met zoveel opgewektheid en zonder morren de vermoeienissen en de vervelingen der langdurige zittingen te verdragen.

Door middel van den microscoop gekijkt men er bijnijden in, het zierlijn oite microob der slaapziekte te ontdekken: de trypanosoma — aldus noemt men dat kleine ondier — niet er uit als een onbeduidend wormpje, dat kronkelt en kronkelt zonder opholden: het gevaarlijk ding is nochtans zoo klein, dat men het, zonder die wondere beweegbaarheid, niet gemakkelijk zou ontdekken.

Al degenen die zulke trypkes in zich hebben, zijn door de slaapziekte angstzaal. Het is dus voldoende dat een insekt of ander vliegend ongedierte zoo'n zierlijn met den angel waarmede hij een zieke gestoken heeft, in de huid van een gezonde overbrenge, om dezen laatsten insgelijke met de gevaarlijke kwaal te besmetten! Daarom is het hoogst-noodig dat de slaapzieken met zorg afgezonderd worden, zoals men het doet met pestlijders of melaatschen.

Om hun die afzondering zoo aangenaam als mogelijk te maken, hebben wij op korten afstand van Ki-Santu eene goede plek gekozen, zonder bosch, en hebben daar een aantal woongebouwd; dat is ons lazaret of karantainehuis voor meisjes.

Voor de jongens is een even aangenaam verblijf uitgekozen op anderhalf uur van Ki-Santu.

Al wie daar eenigzins de kenteekenen der ziekte schijnt te dragen, wordt voorzichtigheidshalve naar een der beide lazaretten overgebracht. De meisjes worden te Ki-Santu door pater Vander Rijst en de sisters verzorgd; de jongens worden dagelijks bezocht; hunne inrichting wordt bediend als eene gewone kapelhoeve.

Een twintigtal kinderen worden voor het oogenblik aan de behandeling met atoxyl onderworpen. Naar het schijnt duurt die behandeling een jaar op het minst. Van uitslagen is dus nog niet te spreken, want de behandeling is maar pas voor een viertal maanden begonnen.

Men verzekert mij nochtans dat er eenige beterschap aangetoond kan worden: de nekterkleuren verdwijnen of vermindeien grootelijks, en leveren trouwens geene trypanosomen of ziekteierijtjes meer op! Kan dat als een volkomene geneezing telten? Geenszins. Maar dat mean den weg des voortuitgangs is ingeslagen? God geve het!

Ja, 'Uis vooral de goede God, die ons in den nood moet ter hulpe komen. Zonder Zijne genegende hulp zien wij geen einde voor onze kwaal. Want, al de zieken met atoxyl te behandelen, — daar valt met aan te denken! Als er dus niet spoedig een sneller-werkend middel gevonden wordt om de ziekte te keer te gaan, zal het Congoland weldra nog slechts eene uitgestrekte woestenij vormen. Men kan zich de schrikkelijke gevolgen der ziekte in zekere mate voorstellen, als men gedenkt dat een tiental jaren geleden, ki-santu meer dan 150 volwassen mannen telde: thans zijn er nog 15! Elders zijn gansche dorpen door de plaag ontvolkt. En wat er van de inlandsche bevolking overblijft, mag over 't algemeen als aangetast beschouwd worden. Pater Vander Rijst zegde het ons met een verschrikkend maar uiterst tekenend woord: «Wij denken er niet aan — zegde hij — maar wij wandelen hier letterlijk te midden van lijken».

G. SADIN S. J.

Limburgsche Ambachtsschool.

Het weze geoorloofd de aandacht der Limburgsche katholieke huisvaders te trekken op dit schoone werk in 1906 te Hasselt gesticht. Het doel der Ambachtsschool is het vormen en opleiden van BEKWAME EN KRISTELIJKE WERKLIEDEN. Daarom hebben de stichters van den beginne af hun werk gesteld onder de bescherming van Mgr. den Bisschop die dan ook twee bekwame priesters aan de school afstond, en hebben zij zich de medehulp verzekerd van een onderwijzend personeel dat, om zijne ervarenheid, alle vertrouwen verdient.

Slechts twee jaren is de school aan 't werk, en de reeds bekomen uitslagen overtreffen hare eerste droomen bloot. Ieder bezoeker staat verwonderd over de vorderingen door de leerlingen in zoo korten tijd gedaan.

Het onderwijs in de Ambachtsschool gegeven is deels theoretisch en deels praktisch. 's Voormiddags wisselen de volgende lessen elkanderaf: Godsdienst, Moedertaal, Rekenkunde, Meetenen Weskunde, Natuurkunde, Scheikunde, Gezondheidsleer, Boekhouden, Aardrijkskunde, Fransch, Duitsch, Vakkunde en Teekenen (loodrecht teek., nijverheidsteek., doorzichtteek.) 's Namiddags wordt de geheem stel aangeleerd in de werkhuizen (Houtbewerking en Metaalbewerking). Drie knappe meesterzaten staan steeds den jongens bij, iederen hamerslag, iederen beitelstoot richtend. De voertaal der school is uitsluitelijk de Vlaamsche taal.

Dat de ouders zien komen in de Ambachtsschool en zich overtuigen van de degelijkheid des gegeven onderwijs. Zij zullen begrijpen hoeveel beter het is de kinderen een fiink ambacht te laten aanleeren, dan wel hen steeds te verpoodelen tot «het wat fransch leeren», om hen daarna een of ander verbongerend postje aan de hand te doen.

Het tagere school onderwijs met vrucht genoten te hebben, minstens 15 jaar oud zijn, en voldaan hebben aan een aanneemingsexamen, zijn de eenige voorwaarden die van de toekomstige leerlingen gevischt worden. De leergangen duren drie jaren, en staan onder strenge toezicht van den staat. Het schoolgeld beloopt 50 franken; elkaar alle boeken en werktuigen worden te hand gesteld.

De school heeft geen internaat: alle onkosten die het school abonnement meebrengen worden bijna geheel gedekt door eene milde bijlage die ons Provinciaal Bestuur te dien eide geeft. Wij doen een warmen oproep aan de ouders die zich in 't bezit van kloeke jongens verheugen. Dat zij bij gelegenheid te Hasselt zijnde eens komen zien in de Ambachtsschool. Zij ligt nabij de statie. Alles staat voor hen open: met genoegen zullen zij rondgebracht worden.

't Nieuwe schooljaar opent in October, en 't geheel leerlingen dat nu reeds 42 beloopt, beloft te verdubbelen. Het aanneemings-examen zal plaats hebben in de laatste helft van September. Zij die zich verlangen aan te geven kunnen zich wenden tot den bestuurder der school die hun alle uitleggingen en inlichtingen zal verschaffen.

Briefwisseling.

Tongeren, 9 Juli 1908.

Den heer uitgever van den «Postrijder».

De bestendige Deputatie van Limburg heeft de lijst der kiesboren voor den Senaat in 1908-1909 afgekondigd en een exemplaar werd mij toegezonden, waarop mijn naam staat onder n° 2. Ik had dus gelijk, toen ik tegen de beweringen van uw weekblad van 9 Mei l.l., staande hield *dat ik kiesbaar was*.

Ik dart hoopen dat gij zoo eerlijk zult wezen aan uw lezers te verklaren dat gij misleid werd aopens mijne kiesbaarheid en hied u intusschen mijne oprechte groeten aan.

Jules ARCKENS.

BUITENLAND.

Nederland. — OSWEER. — Over verschillende plaatsen van Holland hebben gisteren onweders gewoed. De bliksem heeft verscheidene hoeven in brand gestoken en ander schade aangericht.

— WONDERBOOM. — Bij den landbouwer Nouwens, te Middelbeers, Noord-Brabant, Holland, staat eene oude lindentronk waarin eene groote spar is uitgegroeid.

De linde is heel hol; een sparrezaad is er destijds in ontkiemd en heeft er zich verder in ontwikkeld, zoodanig dat de stam van de spar tegenwoordig spant in de holle tronk. De wortels der spar zijn natuurlijk naast en tusschen die van de linde in den grond geslingerd.

De linde die twee meters hoog is, heeft 's zomers eene nog welige kruin; de spar is 11,5 m. hoog, en men schat dat ze 80 jaar oud is.

Frankrijk. — GROOTE AUTOMOBIELWEDSTRIJD VAN DIEPPE. — *Tragische ontloop.* — Wanneer de koersrijder Gisene, Dinsdag te Dieppe, Frankrijk, zijn 9de toer deed per automobiel, en zag dat hij van bij den aanvang winst had, reed hij met eene snelheid van 160 kilometers per uur.

Al met eens, ten gevolge eener onbekende oorzaak, dach wellicht door het springen van eene der banden, kantelde het rijtuig om en Gisene en zijn goed schaduw, lagen er levenloos onder.

Gisene was de horst ingedrukt en de ongelukkige Schaude was den schedel geopend. Beiden waren dood.

Duitschland. — BEHANDELING UITVINDING. — De maatschappij van natuurlijke wetenschappen te Neuremberg, meldt aan de bladen dat een onderwijzer daar stad een toestel heeft uitgevonden, dat electrische golven uitzendt met eene snelheid van 4 40.000 kilometers per seconde, en wiens kracht zich nog dit ed gevcelen op een afstand van verscheidene honderden kilometers. Dat toestel dat zich van al de gekende stelsels van draadloozе telegrafie bedient, is in staat, zooals proefnemingen het bewezen hebben, schepen, torpedos en ballons te besturen, kanons af te schieten, mijnen te doen springen, obturateurs van fotografiatoestellen te openen en te sluiten.

De maatschappij van natuurlijke wetenschappen van Neuremberg zal den uitvinder onderstanen, om zijne proefnemingen te doen op groote schaal.

— DE DOM VAN KEULEN. — Zooals wij reeds zegden, moet er veel geld wezen om aan den Dom van Keulen groote herstellingen uit te voeren. Met goedvinden van de Pruissische regeering, zal men daartoe eene groote loterij houden.

— VOORUITSTREVEND. — Te Mannheim is, ingevolge de bijval van Zeppelin, reeds eene luchtlootvereeniging tot stand gekomen, die zich voorstelt gelden te verzamelen, om aan Duitschland eene vloot van luchtschepen te bezorgen ter verdediging des vaderlands.

Turkije. — OVERSTROOMINGEN. — Volgens berichten der bladen is de stad Tokat in het wilajet Rivas, den 25 Juni door overstrooming verwoest. Een deel der openbare gebouwen en ongeveer 600 andere huizen, naar gemeld wordt, zijn vernield; het getal slachtoffers wordt opgegeven 1000 te bedragen.

— MODELSOLDATEN. — De bevelhebber van het garnizoen van Rezna (Monastir), is in dbergen gevlucht, met twee officieren van het nabijgelegen garnizoen, eenige burgerlijke ambtenaars, vele soldaten en een groot getal Moualmannen, ongeveer 240 man in het geheel. Zij namen 100 geweren, 15 kisten schietvoorraad en 600 Turksche ponden mede. Men weet niet of dit in verband staat met de Jong-Tursche beweging. Twee batoiljons zijn hun achterna gezonden.

Rusland. — BOSCHBRANDEN. — De minister van wegen en middelen verneemt dat overgroote bosschen langsheen den spoorweg van Siberie in brand staan tusschen de steden Tromste en Krasnoarsk, op eenafstand van verscheiden honderden kilometers.

— BRAND. Uit Krakau wordt gemeld, dat in het dorp Podubce 600 huizen door brand zijn vernield. Duizend dakloozen kampeeren in het open veld.

— DOOR ZIJN GAREN NOM GEDOOD. — Een jonge jood ging Woensdag avond rond 9 ure over de Grzylawskiplaats te Warschau, toen hij eene bom liet vallen, die ontploffte. De jongeling werd op den slag gedood. Zes voorbijgangers werden erg gekwetst.

BINNENLAND.

Ortolanenvangst met netten — *Opening.* — Bij afwijking van artikel 1 van het koninklijk besluit van 15 Augustus 1906, is het dit jaar toegelaten, te rekenen van 20 Juli, ortolanen te vangen met netten, in de provincien Antwerpen, Luik en Limburg, alsook in de arrondissementen Leuven en Sint-Niklaas.

Deze toelating wordt enkel vergund, van zonsopgang tot 7 uren 's morgens aan de personen die vooralgaandelijk den burgemeester der gemeente verwittigd hebben waar zij verlangen ervan gebruik van te maken, en die zullen voorzien zijn van de machtiging door artikel 3 van voormeld reglement voorgeschreven.

Het verkoopen, koopen en vervoeren van ortolanen is door gansch het Rijk toegelaten, te rekenen van de dagteekening in een van voorgaand artikel aangeduid.

De gouverneurs der provinciën zijn gelast met de uitvoering van dit besluit.

HERSTAL. — EEN WIELRIJDER GEDOOD. — Dinsdag namiddag, reed een 24 jarige koolgraver, met name Frans Fabry, per rijwiel door de Foxhallestraat. Ten gevolge van eenen schok stortte hij ten grond, en kwam met het hoofd terecht tegen de bordsteenen der stoep. Men nam hem op, en droeg hem een naburig huis binnen, waar hem doctor Walle, na hem verzorgd te hebben, bevel hem naar het gasthuis van «Lieteren» over te brengen. Onderweg, blies de ongelukkige den laatsten adem uit.

BRUSSEL. — Twee inwoners van Elsene MM. W., handelsreiziger, en A. L., teekenaar, namen het avondmaal in eene restaurant te Brussel. Weldra werden zij ongesteld. L. ging naar huis; een geroepen docter diende hem tegenvergif toe. W. werd op de Hippodroomlaan hevige krampen in den buik gewaar. Hij klopte op de deur van het huis zijns broeders, en ondanks geneeskundige verzorgtog, stierf gij daar te 11 ure 's avonds. De policie opende een onderzoek en het parket werd verwittigd. De lijkschouwing van W. werd bevolen. L. ligt nog te bed, doch zijn toestand is veel verbeterd.

— Er zijn te Brussel zooveel enkele en dubbele valsche franks in omloop, dat de markten en herbergen er letterlijk van vergeven zijn. De stukken zijn zeer goed nagemaakt en kunnen slechts met de grootste moeite van de echte onderscheiden worden. De makers moeten zeer bekwame kerels zijn.

— Eene zinneloze vrouw, die te Schararbeek woont met hare 82-jarige moeder, kreeg gisteren eenen aanval van woede en wierp al de meubelen door het venster op straat. De oude moeder was onmachtig haar dit te beletten. Toen de geburen de policie hadden geroepen, vonden de agenten de ongelukkige bezig met haar eigen kleederen in brand te steken. Zij wilde sterven, zegde zij. De agenten hebben bij middel van dekens de vlam uitgedoofd.

HAL. — BOSCHBRAND. — Brand is ontstaan in de uitgestrekte bosschen van den hertog van Aremberg, te Hal. Het vuur had in korten tijd zulke groote uitbreiding genomen, dat het bijna onmogelijk was het uit te dooven en het alleen dank was aan de moedige hulp van talrijke wandelaars, dat men het gedeeltelijk heeft kunnen stremmen. Het onderzoek heeft nog niet kunnen uitmaken of de brand te wijten is aan kwaadwilligheid of het gevolg is van de hitte die gedurende de laatste dagen heerschte.

KLAVER VAN VIER

Een roman uit den tijd van het Schrikbewind.

5e vervolg.

Eene minuut later hadden broeder en zuster elkaar in de armen gesloten, terwijl de oude schipper eerbiedig zijwaarts stond.

— Hoeveel tijd hebben wij nog, Briggs, voor mijnheer St. Just aan boord meet? vroeg lady Blakeney.

— Wij moeten binnen een half uur het naker lichten, mylady, antwoordde de oude.

Met haren arm onder den zijne, wandelde Marguérite met haren broeder op.

— Een half uur, zegde zij. Over een uur dus zolt ge ver van mij zijn, Armand! O, ik kan haast niet gelooven dat gij weggaat! Die laatste dagen, terwijl Percy weg was en ik u geheel alleen voor mijzelf had, zijn voorbijgevlogen als een droom.

— Ik ga immers niet ver weg, lieve, zegde de jonge man zacht. Eene vaart van eenige mijlen — en ik kan weer bij u terug zijn.

— Neen, het is niet de afstand, Armand — maar dat vreeselijke Parijs.....

Zij staarde over de zee naar het Oosten, waar Frankrijk lag — dat Frankrijk, dat tot een slachthuis geworden was voor zijne edelste kinderen.

— Ons eigen, schoone land, Marguérite, zegde Armand, die hare gedachten scheen te raden.

— Zij gaan te ver, Armand, zegde zij bittig. Gij zijt republikein, en ik ook. Wij hebben dezelfde gedachten, dezelfde geestdrift voor vrijheid en gelijkheid. Maar ook gij zult mij moeten toegeven dat zij te ver gaan...

— Sst! viel Armand in, en hij zag met een waarschuwenden blik om zich heen.

— Zoudaar? Gij gevoelt u zelfs in Engeland niet veilig om over deze dingen te spreken! riep zij, en zij sloot zich met eene sterke, schier moederlijke hartstochtelijkheid tegen hem aan ta niet weg, Armand, smeekte zij. Ga niet terug. Wat zou ik moeten beginnen als...

Hare stem werd verstikt in snikken, en angstig zag zij hem aan.

— Ga zoult toch van mij niet willen dat ik ons land den rug toewende, na het in gevaar verkeert? zegde hij; zij zijt toch mijne brave, dappere zuster?

— O, Armand, zult ge voorzichtig zijn?

— Voor zoover het mogelijk is, dat beloof ik u.

— Dedenk toch, ik heb niemand dan u, die van mij houdt.

— Komain, gij hebt nu toch andere belangen, Percy heeft u lief.

Een diep droevoede trek kwam er op haar gelaat, terwijl zij murmelde:

— Hij had mij lief, vroeger...

— Hoor eens, Margot, viel de jonge man in, ik had u al lang een iets willen vragen, maar de woorden zijn mij altoos op de lippen verstomd.... Ge behoeft mij niet te antwoorden als ge niet wilt, het hij er op volgen, toen hij den eenzamen scharpen, hijna angstigen blik ontwaarde, waarmede zij hem aanzag.

— Wat is het? vroeg zij kort.

— Weet ge Percy Blakeney dat... Ik bedoel, kent hij de rol die ge gespeeld hebt bij de aanhouding van den markies de St-Cyr?

Zij hichte, een harden, bitteren, schamperen lach, die als een wanklank was in de muziek harer stem.

— Ge bedoelt, dat ik den markies de St-Cyr aanhielt bij het tribunaal, dat hem en zijne gansche familie naar de guillotine zond?.... Ja, dat weet mijn man. Ik heb het hem zo dus huy zijk gezegd.

— En hebt ge hem ook al de omstandigheden meegedeeld, die u zoo volkomen ontheven van elken blaam?

— Het was te laat om over omstandigheden te spreken. Hij hoorde de geschiedenis reeds van andere zijden. Mijne biecht kwam als mosterd na den maaltijd, naar het scheen. Ik kon dus geen verzachtende omstandigheden meer aanvoeren. Ik kon mijzelf niet verweren met eene poging tot vergoeiijking. En....

— En?...

— En nu heb ik de voldoening, Armand, van te weten dat de grootste dwaas in Engeland de diepste verachting koestert voor zijne vrouw.

Zij sprak met hevige bitterheid en Armand St-Just, die haar zoo lief had, voelde dat hij eenigsdins raw den vinger had gelegd op eene pijnlijke wonde.

— Maar Percy beminde u toch, Margot, herhaalde hij zacht.

— Mij beminnen?.... Wel, Armand, dat dacht ik inderijd ook; anders zou ik hem niet getrouwd hebben. Ik vermoed — zij sprak zeer haastig, als om haar hart te ontlasten van iets dat haar reeds lang had gedrukt — ik vermoed dat ook zij, evenals ieder onder mij verdacht heft van Sir Percy te trouwen om zijn rijk nom. Maar ik vermeer u, Armand, dat was met zoo. Hij scheen mij te aanbidden met een hartstocht, die mij letterijk overweldigde. Ik had nog nooit iemand anders bemind — ik was vier en twintig jaar en mijn hart sprak mee. Ik dacht dat het iets heerijks, iets hemelsch zou weezen, zoo blindelings bemind en aangebeden te worden; en juist omdat Percy dom en geestloos was, dacht ik dat hij mij nog meer beminnen zou. Een man van geest heeft andere belangen, heeft eerzucht. Maar een dwaas, die mij aanbad, zou enkel mij bezitten. Bovendien, mijn hart sprak mee, Armand — en, wat zal ik verder zeggen?

Zij zuchtte — en er lag een wereld van teleurstelling in dien zucht. Armand had haar laten uitspreken, en nu zweefd hij, verloren in zijne gedachten. Want hij begreep haar — en hij begreep ook het andere.

Hij kende den trots en de voorzorgsdeelen van de Engelsche aristocraten. Hij kon zich dus voorstellen hoe Blakeney, dwaas als hij was, in Marguérite's kuisheidswijs tegenover de St. Cyrs een onvergeelijke hagnoed gezien had, die zijne liefde bezoedelde en voor altijd tusschen hem en zijne jonge vrouw een kloof schiep. Een medemensch aan te geven bij een bloedraad — niemand het maakte feit dat voor een Blakeney door geen «omstandigheden» kon vergoeiijkt worden.

En toch, hoewel hij dit alles doorzag, toch bleef er voor Armand in zijne zuster iets raadselachtigs. Had zij inderdaad Sir Percy Blakeney lief gehad? Had zij, die door de geestigste koppen bewierookt was, inderdaad haar hart geschonken aan een nar? — Ja, sprak er niet uit geheel haren toon ook nu nog eene bittere spijtigheid, alsof het haar door het hart sneed, dat zij de liefde van dien nar had verbeurd — niet zij zelf dien man, die maar gaan verachten, ook na zij hoffhad?...

Het vrouwelijk gemoed is zoo onbegrondelijk, Armand peinsde zijne zuster te kennen. Nooit hadden zij voor elkaar een geheim gehad.

Maar sedert Marguérite's huwelijk was er iets tusschen hengekomen, iets ontastbaars. Armand schroomde dich om aan zijne zuster te zeggen hoe zijne stoere politieke inzichten zich zekeren zin gewijzigd hadden — hoe de gruwelen van de revolutie hem reeds tot het punt van stilstand hadden gevoerd, waar de reactie begint. En Marguérite kon haren broeder niet bekennen wat er omging in haar hart als vrouw. Zij begreep dit zelf immers niet. Zij wist enkel dat zij, te midden van alle weelde, zich eenzaam en ongelukkig voelde.

Het laatste halve uur van samenzijn was maar al te snel voorbij. Het afscheid tusschen broeder en zuster was smartelijk geweest. De *Morning Star* had het anker gelicht en zeil gezet — en Marguérite Blakeney stond nog langen tijd alleen aan het strand, turende naar het in de verte verdwijnende scheepje, dat van haar wegvoerde het eenige wezen van welke liefde en trouw zij zeker was.

Sir Percy had de kieschheid gehad, van haar alleen te laten; hij moest begrepen hebben, dat voor haar hij het afscheid van haren broeder elke derde persoon storend zou zijn geweest. En Marguérite was haren man daarvoor dankbaar. Zij trachtte altoos hem dankbaar te zijn voor zijne opmerkzaamheid, die nimmer afliep, en voor zijne edelmoedigheid, die grenzeloos was. Zij trachtte vaak zelfs de bitterheid te bedwingen, die in haar oprees, en die haar aandreef om schampere dingen tot hem te zeggen, welke hem konden kranken.

Ja! dikwijls wilde zij hem kranken, hem doen gevoelen dat ook zij hem verachtte, en dat ook zij vergeten was hoe zij hem eertijds bijna had bemind.... Bemind! Dien ijdelen leeghoofd wiens gedachten niet hooger konden rijzen dan tot den strik van eene nieuwe das, of de snee van een nieuwen frak!... Bah!... En toch... vage herinneringen leefden nog in haar van vroegere tijden, toen hij aan hare voeten lag en haar aanbad, als een slaaf, en toen haar eigen hart hij de aanbidding met nog ongekende drifthiend geklopt had.

Daarop was plotseling, naar het scheen, die sfinksche aanbid-haar geheel verdwenen. Vierentwintig uren na de huwelijksplechtigheid in St. Roch had zij Percy verfoeid, hoe zij, onbedachtzaam, over zekere dingen in verband met den markies de St. Cyr gesproken had tegen personen — hare vrienden —, die van deze inlichting tegen den ongelukkigen markies hadden gebruik gemaakt om hem en zijn gezin naar de guillotine te zenden.

Zij haatte den markies. Jaren geleden had Armand, haar dierbare broeder, liefde opgevat voor Angèle de St. Cyr. Maar St Just was een volksjongen, en de markies zat stijf van den trots en de vooroordeelen zijner kaste. Op zekerten dag wanpde Armand het, een teeder verliefd gedichtje te zenden aan den afgod zijner droomen. Den volgenden avond werd hij door de lakeien van den markies opgewacht en smadelijk uitgeroist, mishandeld als een hond, omdat hij zijne oogen had durven opheffen naar de dochter van een aristocrat. Zoo iets was in den tijd voor de groote revolutie geen zeldzaamhead; en juist incidenten van dien aard waren het, die een paar jaren later tot zoo bloedige vergeelding leidden en zoovel hoofden van hoogvergeelding leidden en zoovel hoofden van hoogmoedige adelijken in het zaagsel deden rollen.

Marguérite herinnerde het zich alles; wat haar broeder moest geleden hebben onder deze beestige vernedering — en hoe zij zelf met hem er onder leed.

Toen brak de dag der wrake aan. St. Cyr en zijne stadgenooten vonden hunne meesters in dezelfde volksmannen, die zij zoo geminacht hadden. Armand en Marguérite, beiden jong en impulsief, ombesladen met de opgewondenheid hunner jeugd de utopistische leerstukken der revolutie, terwijl de markies de St. Cyr en zijne familie duim bij duim vochten voor het behoud hunner eeuwenoude privilegien. Marguérite, vurig en ondoordacht, de strekking harer woorden niet berekenend, en nog bloedende aan de vreeselijke beleediging die de markies haren broeder had toegevoegd, liet zich in hare coterie ontvallen dat, naar zij te weten was gekomen, de St. Cyrs in briefwisseling stonden met Oostenrijk, in de hoop dat de keizer zijne hulp verleenen zou om in Frankrijk de aanwassende revolutie te fuiken.

In die dagen was eene enkele verdachtmaking reeds genoeg. Marguérite's gedachtel oze woorden betreffende den markies de St. Cyr droegen binnen vier-en-twintig uren vrucht. De markies werd gevat. Zijne papieren werden doorzocht en brieven van den keizer van Oostenrijk, met belotte van troepen te zullen zenden tegen het Parijsche gepeupel, werden in zijnen lessenaar gevonden. Hij werd beschuldigd van verraad jegens de natie, gehalsrecht — en zijne vrouw en beide zonen deelden zijn lot.

Marguérite, ontzet over de vreeselijke gevolgen van hare gedachtenlooshead, was machteloos om den markies te redden. Maar hare eigene coterie, de aanvoerders der revolutionaire beweging, verheerlijkten haar als een heldin. En toen zij Sir Percy Blakeney trouwde, voorzag zij zelf zeker niet hoe streng hij oordeelen zou over de zonde die zij zoo zonder kwaad opzet had begaan, en die nog altijd haar geweten bezwaarde. Zij legde er voor haren man eene volladige biecht van af, vertrouwende dat zijne liefde en hare macht over hem wel spoedig hem de zaak zouden doen vergeten.

Hierin bleek zij zich volslagen te hebben vergist. Sir Percy scheen in het eerst het geval zeer kalm op te nemen; ja hij scheen nauwelijks zelfs de strekking van hetgeen zij hem zegde te overzien.

(t Vervolgt.)